

Мета управління персоналом в індустрії туризму полягає в тому, щоб мотивувати службовців на надання клієнтам якісного обслуговування. Якість обслуговування в туристичних організаціях залежить від уміння персоналу: розпізнати і оцінити вимоги кожного клієнта до замовлення обслуговування; оцінити сприйняття кожним клієнтом наданого йому обслуговування; оперативно коригувати процес обслуговування, домагаючись задоволеності кожного клієнта [2,с.257].

Виходячи з вищевикладеного управління персоналом туристичних компаній має базуватися на основі наступних принципів: планованості; системності; соціального партнерства; економічної ефективності; демократизму; економічної соціальної доцільності.

Підбір, наймання й розстановка, атестація і ротація кадрів має на меті проведення заходів, спрямованих на вияв відповідності результатів діяльності, якостей і потенціалу особистості працівника вимогам, що висуваються до виконуваної роботи [3,с.331].

На даному етапі розвитку економіки країни в цілому, зокрема і в індустрії туризму, забезпечити високий рівень конкурентоспроможності у відповідному сегменті ринку товарів та послуг можливо лише за наявності висококваліфікованого, ініціативного творчого й активного персоналу. Забезпечити найбільш повне використання ресурсу їх робочої сили в процесі трудової діяльності можливо за умов умілого застосування прийомів та методів управління персоналом у конкретних організаційно-економічних умовах туристичних компаній.

Список використаних джерел

1. Дядечко Л.П. Економіка туристичного бізнесу / Л.П. Дядечко. – К. : Центр учбової літератури, 2007. – 224 с.

2. Бігдан М.Г. Прямая залежність якості туристичних послуг від ефективного управління персоналом / М.Г. Бігдан, Ю.Ю. Карлик // Економіка. Управління. Інновації. – 2012. – № 2 (8).-321с.

3. Менеджмент персоналу : навч. посібник / [В. М. Данюк, В. М. Петюх, С. О. Цимбалюк та ін.] ; під заг. ред. В. М. Данюка, В. М. Петюха. – [2-е вид.]. – К. : КНЕУ, 2006. – 398 с.

Мар'яна МАТВІЙЧУК

Науковий керівник

канд. екон. наук, доцент Гугул О. Я.

Тернопільський національний
економічний університет

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЗАМКОВИХ ТВЕРДИНЬ ЗАХІДНОГО РЕГІОНУ У ФОРМАТІ ВНУТРІШНЬОГО ТУРИЗМУ

Одним з пріоритетних напрямів розвитку туристичної індустрії в Україні повинен бути замковий туризм, в основі якого використання об'єктів фортифікаційної спадщини. Тому, питання розвитку замкового туризму та підвищення його привабливості на національному та міжнародному рівнях є особливо актуальним на сучасному етапі розвитку і становлення туристичної галузі країни.

Замковий туризм є дуже цікавий і виконує значну функцію для українського народу, а також він приносить значні бюджетні поповнення в місцеві податкові адміністрації. На сьогоднішній день в Україні налічується багато історико-культурних об'єктів, більшість з них не включені у туристичні маршрути, що приводить до їх використання в обмежених масштабах і занепаду. Використання замків західного регіону України в туристичній діяльності за прикладом зарубіжних країн таких, як Європа, Франція, Іспанія, Італія, при належній рекламі та наведенні порядку і реставрації, може дати значний економічний і соціальний ефект [2,с.446].

Україна має унікальні передумови для успішного розвитку туристичної індустрії:

- Природно-кліматичні умови;
- Багаті історико-культурні та національно-етнографічні ресурси;
- Велику кількість невикористаних територій, придатних для туризму та відпочинку;
- Сотні музеїв із зібраннями унікальних археологічних знахідок;
- Понад 125 тис. пам'яток архітектури і містобудування.

Усе це при відповідному розвитку може стати основою для формування конкурентного туристичного ринку в контексті внутрішнього міжнародного туризму.

В Україні налічується більш, ніж сто замкових твердинь або їх руїн. У більшості вони занедбані, але, навіть у такому вигляді можуть стати об'єктом як внутрішнього, так і зовнішнього туристичного попиту. Найбільша кількість замків, фортець та оборонних монастирів збереглася до нашого часу на Заході України. За підрахунками близько 90% всіх замків і палаців держави розташовані на: Львівщині, Івано-Франківщині, Тернопільщині, Волині, Закарпатті та Хмельниччині [1,с.321].

На Львівщині, є чотири унікальні замки, що уже сьогодні є екскурсійними складовими багатьох туристичних пакетів це Олеський, Золочівський, Підгорецький замок, та найменш зруйнований Свіржський мінізамок. Замки Волині представлені Луцьким замком (або Замок Любарта, Верхній замок – один з найбільших і найдавніших на Україні). Окреме місце у «замковому намісті» України посідають замки Закарпаття (12 замків). Івано-Франківщина представлена кількома оборонними твердинями на чолі з величною Хотинською фортецею. Цікавими об'єктами є Галицький замок, Пнівський замок. Замки Західного Поділля, найпривабливішими з туристичної точки зору є палац Вишневецьких, Микулинецький замок, Бережанський замок, Збараський замок, Скалатський та Кривчецький замки, Бучацький та Чортківський замок. Хмельниччина також відзначається багатством пам'яток замкового туризму: Камянець-Подільською фортецею та Меджибізьким замком.

Отже, ми можемо впевнено сказати, замкова спадщина Західної України, дає змогу впевнено зробити висновок про забезпеченість туризму замковим потенціалом, який відкриває багато нових можливостей для організації і успішної реалізації різних видів туризму історико-культурного, пізнавального, відпочинкового, релігійного, етнічного, виставково-експозиційного, тематичного (винно-дегустаційні тури, кінний туризм, фехтування та лицарські турніри, бали та карнавали, святкування урочистих подій) тощо.

Список використаних джерел

1. Рутинський М.Й. *Замковий туризм в Україні. Географія пам'яток фортифікаційного зодчества та перспективи їх туристичного відродження: Навчальний посібник.* – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 432 с.

2. Петранівський В. Л. *Туристичне краєзнавство: [навч. посіб. за ред. проф. Ф.Д. Заставного] / В.Л. Петранівський, М.Й. Рутинський.* – К.: Знання, 2006. – 575 с.

Вікторія МИРОНЕЦЬ

Науковий керівник

канд. економ. наук., Гугул О.Я.

Тернопільський національний

економічний університет

ЗАМКИ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Туризм є однією з найбільших і найдинамічнішої галузей економіки. Високі темпи його розвитку, великі обсяги валютних надходжень активно впливають на різні сектори економіки, що сприяє формуванню власної туристської індустрії. Україна має унікальні передумови для успішного розвитку туризму: природно – кліматичні умови, багаті історико – культурні й національно – етнографічні ресурси, велику кількість невикористаних територій, придатних для туризму і відпочинку. [3, с.11]

Одним з пріоритетних напрямів розвитку туристичної індустрії в Україні, зокрема в Тернопільській області, повинен бути замковий туризм в основі якого закладено використання об'єктів фортифікаційного характеру. Тому питання замкового туризму та підвищення його привабливості на національному та міжнародному рівнях є особливо актуальним на сучасному етапі розвитку і становлення туристичної галузі країни.

Найбільша кількість замків, фортець та оборонних монастирів збереглась до нашого часу на заході України, приблизно 40% всіх замків і палаців держави зосереджена у Тернопільській області. [1, с.125]

Будівництво замків Тернопільщини починається з другої половини XIV ст., в період польської та литовської експансії, найбільш активно введеться з другої половини XVI ст., відколи територія області стала південно-східними окраїнами Речі Посполитої. Замки будувалися на головних шляхах турецьких походів, вздовж річок – Збруч, Серет, Коропець, Золота Липа. Замки споруджували різними за формою, розміром й оборонним потенціалом..

Найпривабливішими з туристичної точки зору є палац Вишневецьких (з ландшафтним парком в англійському стилі), Тербовлянський замок (колись осередок літописного князівства, сьогодні – лише фрагменти фортечних мурів), Микулинецький замок (сьогодні лише руїни), Бережанський замок (прославився на всю Європу своєю неприступністю, проте пошкоджений та невідновлений), Збаразький замок (стародавній замок – фортеця, частково відновлений і вже сьогодні приваблює численних туристів красою реставрованого князівського палацу), Скала – Подільський, Скалатський, Кривчецький, Буцацький, Підзамоцький та Чортківський замки (потребують